

Jumalan hallinnon perusta

”Lohikäärmeen raivo yltyi, ja se lähti sotimaan naisen muita lapsia vastaan, niitä, jotka ovat uskollisia Jumalan käskyille ja Jeesuksen todistukselle.” (Ilm. 12:17.)

Avaintekstit:

Ilm. 14:6-12;
Saarn. 12:13, 14;
Sananl. 28:9;
Dan. 7:25.

Hellittämättömän Raamatun tutkimisen kautta adventistit alkoivat ymmärtää, mikä merkitys oli taivaallisen pyhäkön kaikkeinpyhimpään sijoitetulla lailla. Katsoessaan Jumalan lain ydintä he huomasivat myös neljännen käskyn eli sapattikäskyn merkityksen. Itse asiassa tämä käsky enemmän kuin mikään muu selvästi tunnistaa Jumalan meidän Luojaksemme, mikä on kaiken todellisen palveluksen perusta. Tämä teema tulee olemaan myös erityisen ajankohtainen maailmanhistorian viimeisinä päivinä (Ks. Ilm. 14:6-12).

Paholaisen tavoitteena on alusta alkaen ollut estää Jumalan palvelusta heikentämällä Jumalan lain arvovaltaa. Hän tietää, että se, joka rikkoo lakia ”yhdessä kohdassa, on syyppää kaikilta kohdin” (Jaak. 2:10). Niinpä hän rohkaisee ihmisiä rikkomään Jumalan lakia. Paholainen vihaa sapattia, koska se muistuttaa ihmisiä Luojasta ja siitä, kuinka Luojaa tulee palvoa. Sapattikäsky on myös kirjoitettu Jumalan lakiin, jota säilytetään taivaallisen pyhäkön kaikkeinpyhimmässä. Koska laki määrittelee synnin, niin kauan kuin ihmiset pyrkivät olemaan uskollisia Jumalalle, hänen lakinsa, mukaan lukien sapattikäskyn, täytyy olla voimassa edelleen.

Tämän viikon tutkistelun tarkoituksena on osoittaa, miten pyhäkkö, Jumalan laki, sapatti ja tuleva pedon merkkiä koskeva kriisi liittyvät toisiinsa. Tutkimme myös lepopäivän merkitystä lopunajan sukupolvelle.

Tämä tutkistelu, joka perustuu *Suuri taistelu* -kirjan lukuihin 25-27 (Alfa ja omega, osa 7, luvut 25-27), on sapatiksi 1.6.2024

PYHÄKKÖ JA LAKI

Lue Ilm. 11:19; 2. Moos. 25:16; 2. Moos. 31:18 ja Ilm. 12:17. Mitä näiden tekstien mukaan säilytettiin liitonarkussa kaikkeinpyhimmässä?

Suuri sovituspäivä oli tuomion päivä. Koko Israelin käskettiin osallistua tähän tapahtumaan katamalla, tutkimalla itseään ja pidättäytymällä kaikesta työstä (ks. 3. Moos. 23:29–31). Vain tänä yhtenä päivänä ylipappi sai astua kaikkeinpyhimpiin sovitettavaan synnit. Siellä pyhäkön sisimmässä huoneessa oli liitonarkku. Arkun sisällä olivat Jumalan kymmenen käskyä kivitauluihin kirjoitettuina. Arkun kultaista kantta kutsuttiin armoistuimeksi, jolle pirskoteltiin verta pyhäkön puhdistamiseksi. Jumalan läsnäolo loisti aivan armoistuimen yläpuolella. Jokainen uhrattu uhri paljasti Jumalan armon syntisiä ihmisiä kohtaan, mutta suuri sovituspäivä osoittaa, että synty muistetaan tuomiopäivään asti (Hepr. 10:3). Itse asiassa synty poistettiin vuosisatoja myöhemmin, kun Kristus vuodatti verensä ristillä. Voimme puhdistua synnistä vain uskolla Jeesuksen veren voimaan (1. Piet. 1:18, 19). Jumalan edessä armo ja oikeudenmukaisuus yhdistyvät kauniisti.

Apostoli Johannes näki, miten taivaassa ”avattiin Jumalan temppele, niin että temppeleissä oleva liitonarkku voitiin nähdä” (Ilm. 11:19). Ellen G. White lisää seuraavan kommentin: ”Jumalan pyhä laki on tallessa taivaallisen pyhäkön kaikkeinpyhimmässä. Kyseessä on sama laki, jonka Jumala ukkosenjylinän säestyksellä itse lausui Siinainvuorelta ja jonka hänen sormensa kirjoitti kivitauluihin.

Taivaan pyhäkössä oleva laki on se suuri ja alkuperäinen, josta löytyvät periaatteet jäljennettiin kaivertamalla ne virheettömästi kivitauluihin, joiden sisällön Mooses tallensi kirjoihinsa. Kaikki, jotka ymmärsivät tämän tärkeän asian, ohjattiin samalla ymmärtämään Jumalan pyhän lain muuttumaton olemus.” (ST2023 272.)

Kun varhaiset adventistiuskovat tutkivat Raamatun pyhäkköä koskevaa opetusta, he tajusivat Jumalan lain tärkeyden ja sapatin merkityksen Jumalan lain ytimessä. He järkeilivät, että jos kerran Jumalan lain näytettiin olevan liitonarkussa taivaallisessa pyhäkössä, lakia ei varmasti ollut voitu lakauttaa ristillä.

Sapatti saapuu luoksemme joka viikko. Mitä tämän toisiansan tulisi kertoa meille luomisopin tärkeydestä?

JUMALAN LAIN MUUTTU- MATTOMUUS

Lue Matt. 5:17, 18; Ps. 111:7, 8; Saarn. 12:13, 14; 1. Joh. 5:3; Sananl. 28:9. Mitä jakeet opettavat kristityn suhteesta lakiin?

John Wesley kirjoitti Jumalan lain pysyvyydestä: "Mooseksen Israelin kansalle välittämän rituaali- ja seremonialain, joka sisälsi kaikki käskyt ja ohjeet toimituksiin, jotka liittyivät tempelin vanhoihin uhreihin ja siellä suoritettavaan palvelukseen, meidän Herramme tuli todellakin hajottamaan, tuhoamaan ja kokonaan lakkauttamaan. – – Mutta moraalilakia, joka on annettu meille kymmenen käskyn muodossa, ja jonka profeatkin ovat vahvistaneet, hän ei ottanut pois. Hänen tulonsa tarkoituksena ei ollut kumota mitään osaa siitä. Tämä on laki, jota ei koskaan voida tehdä tyhjäksi, vaan se 'pysyy voimassa ja on uskollisena todistajana taivaassa'. – – Tämän lain jokaisen osan on pysyttävä voimassa kaikille ihmisille kaikkina aikoina, eikä sen noudattaminen riipu ajasta eikä paikasta eikä muistakaan muuttuvista olosuhteista, vaan siinä on kyse Jumalan luonteesta ja ihmisen luonteesta ja niiden muuttumattomasta suhteesta toisiinsa." – Upon Our Lord's Sermon on the Mount, Puhe V, *John Wesley's Sermons: An Anthology* (Nashville, TN: Abingdon Press, 1991), s. 208, 209.

Vertaa 2. Moos. 34:5-7 kohtiin Room. 7:11, 12; Ps. 19:8-12; Ps. 89:15 ja Ps. 119:142, 172. Mitä jakeet kertovat Jumalan laista ja hänen luonteestaan?

Paholainen vihaa Jumalan lakia, koska se on kuvaus Jumalan luonteesta, hänen valtaistuimensa perustuksesta ja pohjasta, jolle ihmiskunnan moraalikin perustuu. "Kukaan ei kuitenkaan voinut olla ymmärtämättä, että mikäli maallinen pyhäkö todella oli taivaallisen kopio tai kuva, maallisen pyhäkön liitonarkkuun tallennetun lain täytyi olla tarkka jäljennös laista taivaan arkussa. Taivaallista pyhäkköä koskevan totuuden hyväksyminen merkitsi myös Jumalan käskyjen vaatimusten hyväksymistä mukaan luettuna neljäs eli lepopäiväkäskey. Tähän onkin kätkeytynä perimmäinen syy kaikelle katkeralle ja määrätietoiselle vastustukselle, joka kohdistettiin Kristuksen taivaan pyhäkössä suorittamaa palvelutyötä koskevaan Raamatun tulkintaan." (ST2023 273.)

SAPATTI JA LAKI

Lue Ilm. 14:6, 7; Ilm. 4:11; 1. Moos. 2:1-3 ja 2. Moos. 20:8-11. Mikä on luomisen, sapatin ja Jumalan lain välinen suhde?

Luominen kertoo arvostamme Jumalan silmissä. Emme ole yksin maailmankaikkeudessa, vain kosmista pölyä, emmekä ole geneettinen sattuma. Yleinen tieteellinen näkemys elämän alkuperästä, jota uutismedia ja populaarikulttuuri toistelevat, on erilainen ja täysin ristiriidassa Raamatun meille välittämän näkemyksen kanssa.

Olemme täällä, koska Jeesus loi meidät. Hän on palvottamme arvoinen, ei vain siksi, että loi meidät, vaan myös siksi, että hän lunasti meidät. Luominen ja lunastus ovat kaiken todellisen palvonnan ytimessä. Siksi sapatti on tärkeä pelastussuunnitelman ymmärtämiseksi. Sapatti puhuu Luoja huolenpidosta ja Lunastajan rakkaudesta.

Luomisviikon päätteeksi Jumala lepäsi luomansa maailman kauneudessa. Hän halusi olla myös esimerkkinä meille. Sapatti on viikoittainen tauko, jolloin voimme ylistää häntä, joka loi meidät. Kun palvomme Jumalaa sapatina, avaudumme vastaanottamaan erityissiunauksen, jonka Jumala antoi juuri tuolle päivälle eikä millekään muulle.

Sapatti kiinnittää huomiomme Luojaan, joka ei voinut rakkaudessaan hylätä meitä, kun ajauduimme pois hänen tarkoituksistaan meitä varten. Sapatti on ikuinen symboli levostamme hänessä. Se on erityinen merkki uskollisuudesta Luojaan kohtaan (Hes. 20:12, 20). Se on levon symboli, ei tekojen; armon symboli, ei lakihenkisyyden; pelastusvarmuuden symboli, ei tuomitsemisen; symboli siitä, että luotamme Jumalaan pelastuksemme tuojana, emme itseemme. Todellinen sapatin lepo on armollista lepäämistä hänen rakastavilla käsivarsillaan, joka loi ja lunasti meidät sekä tulee takaisin meidän tähtemme.

Ilm. 14. luvun kolmen enkelin sanoma kutsuu ihmisiä lepäämään Jumalan rakkaudessa ja huolenpidossa joka sapatti. Se kutsuu meitä muistamaan häntä, joka loi meidät, ja antamaan hänelle kunnian. Sapatin pitäminen toimii myös yhdistävänä linkkinä Eedenin täydellisyyden ja tulevan uuden taivaan ja maan loiston välillä. Se muistuttaa meitä siitä, että eräänä päivänä saamme Eedenin ihanuuden takaisin.

Miksi jotkut pitävät sapatinviettoa lakihenkisyytenä?

PEDON MERKKI

Lue Ilm. 12:12, 17 ja Ilm. 13:7. Kuinka tekstit paljastavat Paholaisen vihan?

Ilm. 12. luku kuvaa ikiaikaista kosmista taistelua Kristuksen ja Paholaisen välillä. Luku huipentuu Paholaisen viimeiseen hyökkäykseen Jumalan kansaa vastaan. Ilm. 13. luku esittelee lohikäärmeen liittolaiset: meripedon ja maapedon. Nämä kaksi valtaa yhdistävät voimansa Paholaisen kanssa sotiakseen Jumalan kansaa vastaan.

Lue Ilm. 13:4, 8, 12, 15 ja Ilm. 14:7, 9-11. (Ks. myös Ilm. 15:4; Ilm. 16:2; Ilm. 19:20; Ilm. 20:4; Ilm. 22:9.) Mikä yhteinen tema jakeissa esiintyy?

Huomaa vastakkainasettelu. Vain Luoja on palvonnan arvoinen (Ilm. 5:9). Kiista Kristuksen ja Paholaisen välillä alkoi taivaassa. Se koski palvontaa. Paholainen halusi itselleen palvontaa, joka kuului Luojalle: "[M]inä nousem pilviä ylemmäksi, olen korottava itseni Korkeimman vertaiseksi." (Jes. 14:14.) Ilm. 13. luvun mukaan Paholainen menestyy tavoitteessaan merestä nousevan pedon avulla (Ilm. 13:4).

Vertailu Danielin kirjan lukuun 7 osoittaa, että tämä peto on sama valta kuin pieni sarvi, joka ”pyrkii muuttamaan juhla-ajat ja lain” ja joka harjoittaa valtaansa 1 260 profeettallisen päivän eli 1 260 vuoden ajan (Dan. 7:25; vrt. Ilm. 13:5; ks. tutkistelu 6). Jumalan 10 käskystä ainoa, joka käsittelee aikaa, on 4. käsky. Kirkko on yrittänyt muuttaa jumalanpalveluspäivän lauantailta (7. päivä) sunnuntaile (viikon 1. päivälle).

Maallisen vallan pyrkimys muuttaa lepopäivää, jonka Jumala itse on antanut merkiksi auktoriteetistaan (2. Moos. 31:13; Hes. 20:12, 20), on yritystä anastaa Jumalan auktoriteetti itselle. Kysymys oikeasta ja väärästä palvonnasta nousee keskiöön viimeisessä taistelussa.

Tästä syystä Jumalan omista sanotaan, että he ”ovat uskollisia Jumalan käskyille ja Jeesuksen todistukselle” (Ilm. 12:17; Ilm. 14:12). Käskyihin kuuluu sapatin viettäminen, ei sunnuntain. Ne, jotka kieltäytyvät kolmen enkelin viimeisestä kutsusta palvoa Jumalaa hänen pyhänä päivänään (Jes. 58:13) ja palvovat petoa tämän väärennettyinä sapattina eli sunnuntaina, saavat pedon merkin (ks. tutkistelu 11).

KOLMEN ENKELIN SANOMA

Ilm. 14:7 ensimmäinen enkeli kuuluttaa kovalla äänellä: "Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia - hänen tuomionsa aika on tullut! Kumartakaa häntä, joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet." Tuomion lähestyessä taivaan vetoamus on, että antaisimme ylimmän uskollisuutemme ja vilpittömän palvontamme Luojaalle.

Toinen enkeli kuuluttaa: "Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon, tuo portto, joka iljetyksillään on vietelleyt kaikki kansat juomaan vihan viiniä." (Ilm. 14:8.) Babylon edustaa langennutta luopiouskonnollista järjestelmää, joka on hylännyt ensimmäisen enkelin sanoman ja ottanut tilalle väärennetyn jumalanpalvelusjärjestelmän. Siksi Ilm. 14:9-11 varoittaa palvomasta "petoa ja sen kuvaa". Tässä annetaan kaksi vastakkaista vaihtoehtoa: palvoa Luoja tai palvoa petoa. Jokainen ihminen maailmassa tulee tekemään lopullisen, peruuttamattoman päätöksensä siitä, kenelle hän on uskollinen, Jeesukselle vai Paholaiselle.

Lue Ilm. 14:12: Mitkä ovat pedon palvonnasta kieltäytyvien kaksi tunnistettavaa ominaisuutta? Miksi molemmat ominaisuudet ovat tärkeitä?

Jumalalla tulee olemaan lopunajan kansa, joka on hänelle uskollinen maailmanhistorian suurimman vastustuksen ja rai-vokkaimman vainon edessä. Kristuksen vanhurskauden lahjan kautta he elävät armontäyteistä, kuuliaista elämää. Luojan palvominen on ristiriidassa pedon palvonnan kanssa, ja Luojan palvomista ilmaistaan pitämällä Jumalan käskyt. Viimeinen taistelu siitä, olemmeko uskollisia Kristukselle vai pedon vallalle, keskittyy kysymykseen palvonnasta. Suuren taistelun ytimessä on sapatti.

Vapahtajan vakaumukselliset seuraajat eivät ainoastaan usko Jeesukseen, vaan heillä on myös Jeesuksen usko. Jeesuksen usko on niin syvää, luottavaista ja sitoutunutta, että mitkään helvetin demonit eivätkä mitkään koettelemukset voi horjuttaa sitä. Se on uskoa, joka luottaa silloinkin, kun se ei voi nähdä. Se on uskoa, joka toivoo silloinkin, kun se ei ymmärrä. Jeesuksen usko on lahja, jonka saamme uskon kautta. Se kantaa meidät läpi tulevan kriisin. Kun viimeinen kriisi puhkeaa ja kohtaamme taloudellista boikotointia, vainoa, vankeutta ja jopa kuoleman, Jeesuksen usko kantaa meidät läpi maailman viimeisten tuntien, kunnes Jeesus palaa.

KERTAUS

Lisäaineistoa: "Koska he eivät löytäneet Raamatusta tukea, monet unohtivat, kuinka Kristusta ja hänen opetuslapsiaan vastaan hyökättiin aivan vastaavilla päätelmillä, ja kysyivät väsymättömällä sitkeydellä: 'Miksi kukaan meidän suurista miehistämme ei ymmärrä tätä sapattikysymystä? Vain harvat uskovat samoin kuin te. Ei voi olla mahdollista, että te olette oikeassa ja maailman kaikki oppineet ovat väärässä.'

Tällaisten väitteiden kumoamiseen riittivät lainaukset Raamatun opetuksesta ja viittaukset siitä, kuinka Jumala on toiminut kautta aikojen lastensa suhteen." (ST2023 285.)

"Kuitenkin menneiden sukupolvien kristityt pitivät sunnuntaita pyhäpäivänään ajatellen noudattavansa raamatullista sapattikäskyä. Kaikissa kirkoissa, mukaan luettuna roomalaiskatolinen kirkko, on niitä, jotka vilpittömästi uskovat sunnuntain olevan Jumalan asettama sapatti. Jumala hyväksyy heidän vilpittömän pyrkimyksensä ja heidän uskollisuutensa. Sitten kun sunnuntain pyhittämistä aletaan maallisen lain voimalla pakottaa, maailma saa tiedon velvollisuudestaan pitää sapattia. Silloin kaikki ne, jotka rikkovat Jumalan käskyä ja seuraavat käytäntöä, jolla ei ole Roomaa korkeampaa arvovaltaa, nostavat paavinvallan Jumalan yläpuolelle.

He osoittavat uskollisuutta Roomalle ja sille vallalle, joka lain voimalla pakottaa Rooman määräämän käytännön. He kumartavat petoa ja sen kuvaa. Kun ihmiset hylkäävät sen asetuksen, jonka Jumala on julistanut merkiksi arvovaltastaan ja kunnioittavat sen sijaa Rooman oman ylivaltansa todisteeksi valitsemaa käytäntöä, he hyväksyvät merkin liittoutaan Rooman kanssa - pedon merkin. Vasta, kun asiat esitetään ihmisille näin selkeästi, he joutuvat valitsemaan Jumalan käskyjen ja ihmisen käskyjen välillä. Ne, jotka jatkavat käskyjen rikkomista, saavat pedon merkin." (ST2023 282.)

Keskustelunaiheita:

1. Maailma muuttuu niin nopeasti ja niin dramaattisesti. Miksi meidän on aina oltava valppaina, etteivät viimeisten päivien tapahtumat pääse yllättämään meitä valmistautumattomina?
2. Kuinka ymmärrys tuomiosta ja laista sopii yhteen sen kanssa, että me pelastumme yksin armosta?
3. Millä tavoin voit todistaa niille, jotka eivät ymmärrä oikean sapatin merkitystä ja viettävät vilpittömästi sunnuntaita, viikon ensimmäistä päivää?